

GONIEC KRAKOWSKI

ODDZIAŁY: WARSZAWA, Krak. Przedmieście 9, —
NOWY SĄCZ, Jagiellońska 29, — SOSNOWIEC, ul.
Piłsudskiego 8, — ZAKOPANE, Krupówki.
Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Rok I.

Nr. 17.

Kraków, czwartek 16 listopada 1939 r.

Nadesłana a nie zamówiona przez Redakcję
skrypty będą swraccane autorom jedynie wówczas
dołączone zostaną pocztowa na opłacenie
sytyki swrotnej.

Indie domagała się niepodległości.

Porozumienie z Anglią staje się niemożliwe

Przed nowym krokiem Indyjskiej partii kongresowej.
Nehru ostro piętnuje brytyjskie kręactwa.

Amsterdam, 16 listopada. „United Press” donosi z Londynu, że nadszedł tam telegram od przewodniczącego Indyjskiej partii kongresowej, w którym ten zapowiada nowe posunięcia swej partii.

Z depechy wynika zupełna jasność stanowiska partii kongresowej. Jest rzeczą absolutnie niemożliwą zastanawianie się nad jakimkolwiek propozycjami, któreby się nie opierały na następujących zasadach: Gruntowne wyjaśnienie celów wojny, niezawisłość Indii przy równoczesnym przekazaniu rzeczywistej władzy narodowi i uzgodnienie sprawy, dotyczącej konstytucyjnego parlamentu.

Kierownik partii kongresowej Nehru zapowiedział zebranie się w niedzielę w Allahabadzie komisji działaczy partii kongresowej, która ma się zastanowić nad nowymi warunkami, powstałymi przez ustąpienie 11 ministrów kongresu. W swojej depechy Nehru wypowiada się dalej, że mowa lorda Zetslanda w Izbie Lordów, musi być uważana jako odrzucenie postulatów wysuniętych przez partię kongresową. W tych warunkach porozumienie sta-

je się rzeczą niemożliwą, a partia kongresowa nie może się przychylić do polityki brytyjskiej. Jeśli tego nie uda się uniknąć, to zagadnienie to pociągnie za sobą dalsze poważne konsekwencje. Pogląd Gandiego i partii kongresowej są całkowicie zgodne. Jeśli Anglia nie uwzględni tych życzeń, napewno dojdzie do katastrofy. — Mniejszości, a wśród nich szereg Sików — radykałsi indyjscy — w całej rozciągłości podzielają stanowisko partii kongresowej.

Nie odpowiada prawdzie — pisze Nehru w telegramie — jakoby Mahometanie z Pundschab byli przeciwni kongresowi. Oprócz Mahometan, którzy posiadają swych delegatów w partii, również pozostała organizacja mahometañskie popiera kongres. W dzielnicy północno-zachodniej tej prowincji większość ludności opowiedziała się za kongresem.

Wspólny front indyjski przeciw wysiłkowi angielskiemu.

Batavia, 16 listopada. Według komunikatu z Schillong (Assam) podało się do dymisji stojące również pod wpływem partii kongresowej ministerstwo koalicyjne prowincji Assam, leżącej na północ od Kalkuty. Jest to ostatnie z pośród 8-miu indyjskich ministerstw kongresowych, — które ustąpiło z powodu niezadowolenia kongresu z bebensownych oświadczeń brytyjskiego wicekróla.

Manifestacje w Bombaju przeciw wojnie angielskiej.

Moskwa, 16 listopada. Jak donoszą z Bombaju, postanowiono tam na demonstracyjnym wiecu, w którym wzięło udział przeszło 90.000 robotników, proklamować strajk jednodniowy, jako protest przeciwko usłowaniu Anglii, która chce wbrew woli samej ludności wciągnąć Indje do wojny.

Niemiecka łódź podwodna zatopiła 26 tysięcy ton.

Główna Komenda Armji Niemieckiej donosi: Na Zachodzie, poza słabą lokalną działalnością artylerji, nie zdarzyło się nic nadzwyczajnego.

Angielska admiralicja przyznaje się do utraty jednego ścigacza, który wpadł na minę niemiecką. Angielski frachtowiec „Matra” (8.600 tonn) został zniszczony skutkiem eksplozji. W ostatnich dniach jedna z niemieckich łodzi podwodnych zdołała zatopić 26.000 ton i sprowadziła jeden obcy statek do portów niemieckich.

(Szczegółową relację podajemy oddzielnie)

Brytyjski parowiec handlowy wpadł na minę.

Amsterdam, 16 listopada. Z Londynu donoszą, że brytyjski parowiec handlowy „Matra” o pojemności 8.600 ton najechał na minę i został poważnie uszkodzony. — Z brzegu było dobrze widać przechylony kadłub statku.

Dodatkowo komunikują z Londynu, że w czasie eksplozji na transportowcu „Matra” 2 osoby zostały zabite, zaś 2 ranna. Macierzystym portem „Matry” był Liverpool. Kapitana-pilota okrętu, 10 oficerów i 40 laskarów (majtków hinduskich) wydobyla łódź ratunkowa, która trzykrotnie podjeżdżała do parowca. Innych członków załogi, którzy wsiadli do łodzi ratunkowej parowca, przejął na swój pokład pewien transportowiec. Admiralicja zawiadomiła właścicieli stoczni w Liverpoolu o stracie parowca.

Parowiec o pojemności 6300 ton zatonął.

Fale wyrzuciły beczki z oliwą na brzeg Stanów Zjednoczonych.

Miami, 16 listopada. W amerykańskich kołach marynarki panuje przekonanie, że parowiec „Cripple Creek” zatonął. W pobliżu Titusville woda wyrzuciła beczki z 4.000 litrów oliwy, jakoteż i inne przedmioty, oznaczone nazwiskiem jednego z marynarzy. „Cripple Creek” miał wyporność 6.300 tonn i był w drodze z Nowego Orleanu do Liverpoolu.

Mimo konwoju — storpedowano statek angielski.

Boston, 16 listopada. Członkowie załogi przybyłego do Bostonu parowca „Nova Scotia” opowiadali, że niemiecka łódź podwodna na Atlantyku storpedowała parowiec angielski. Statek należał do trans-

portu chronionego przez kilka torpedowców angielskich.

Zatopiony okręt zniszczył 3 okręty.

Amsterdam, 16 listopada. Według wiadomości „United-Press” z Londynu, w ostatnich trzech dniach zatonyły na tym samym miejscu koło wybrzeża angielskiego trzy okręty, które najechały na zatopiony okręt. Pierwszym okrętem był „Drüburgh” należący do towarzystwa Leith. Załoga okrętu została uratowana.

Kłopoty brytyjskiej żeglugi handlowej.

Wyraźne wyznaczenie Londynu.

Londyn, 16 listopada. Znany w brytyjskich kołach okrętowych, lord Essendon, przewodniczący wielu poważnych angielskich towarzystw okrętowych, wskazał w jednym z przemówień na poważne trudności, na jakie natrafia marynarka handlowa.

Jego wywody wygłoszone na walnym zebraniu „Prince Line Limited” świadczą m. in. o tem, że wysokie stawki ubezpieczeniowe od ryzyka wojny bardzo zaciążyły na żegludze brytyjskiej. Również trzeba opłacać wyższe wynagrodzenia załogom poszczególnych statków przy zwiększonych kosztach materiałów palnych. Do tego dochodzi jeszcze okoliczność, że system konwojowania powoduje nieuniknione opóźnienia w żegludze. Te opóźnienia dochodzą nieraz do podwójnego okresu normalnej podróży statku. Rzeczą kosztowną jest również zatopienie statku. Lord Essendon m. in. przytoczył wypadki, w których właściciele zatopionego statku musieli za statek zastępczy zapłacić 65 procent

W sobotę na szczytki tego samego okrętu wjechały dwa dalsze okręty i zatonyły. — Także i tym razem udało się uratować załogi okrętów, a to w drugim wypadku 18 ludzi, zaś w trzecim 28 ludzi.

Atak lotniczy na wyspy Szetlanckie dobrą nauką dla Churchilla.

Rzym, 16 listopada. Niemiecki atak lotniczy na wyspy Szetlanckie znalazł w prasie rzymskiej zrozumiałą odgłos, z uwagi na to, że został wykonany równocześnie z oświadczeniem Churchilla, w którym ten ostatni dowodził, że Anglia w deszczowej porze roku może być zupełnie bezpieczna, i że skutkiem tego nie grozi jej żadne niebezpieczeństwo ataków. Niemiecy lotnicy udzieliłi Churchillowi należytej nauki i udowodnili ponownie, że słowa Führera „Niema już żadnych wysp” polegają na rzeczywistości.

Kłęska głodowa w Casablance

Skutki francuskiej polityki kolonialnej.

Tanger, 16 listopada. Z Casablance, ważnego ośrodka gospodarczego francuskiego Marokka, donoszą o pierwszych zjawiskach klęski głodowej. Odczuwa się brak niezbędnych do życia artykułów pierwszej potrzeby, jak ryżu, mąki, cukru, ziemniaków. Oczywiście najwięcej ucierpi wskutek tego ludność tubylcza. Niezadowolenie z władz rośnie z dnia na dzień. Władze w zwalczaniu tej nędzy nie uczyniły dotychczas, prócz zwalczania chomikowania towarów. Wśród francuskich oficerów i urzędników o klęsce głodowej niema oczywiście mowy.

Ostra odprawa

Kraków, 16 listopada.

Moskiewska „Prawda” zwraca się w niezwykle ostry sposób przeciwko kłamliwym wiadomościom, podanym przez turecką gazetę „Tan” w Ankarze. Gazeta ta planowo rozszerzała po świecie błędne wieści, usiłując w ten sposób wpłynąć na nastrój publiczności tureckiej, w myśl traktatu o wzajemnej pomocy, zawartym między Turcją, Francją i Anglią.

„Natura — tak polemizuje „Prawda” — obdarzyła gazetę „Tan” bardzo hojnie fantazją, odmawiając jej jednak zdrowego rozumu oraz logiki. Wskutek tego zdarzają się ciekawe i zarazem komiczne rzeczy. Gdy naprzykład armja sowiecka wkroczyła na Zachodnią Ukrainę oraz na Białoruś, gazeta turecka rozpisywała się szeroko o tem, że należy się spodziewać w bliskiej przyszłości zderzenia armji sowieckiej z armją niemiecką. Nadzwyczaj bujna fantazja tureckich dziennikarzy wymalowała im bardzo piękny obraz. Wierzyli oni w to, co sobie wyimaginowali, jednak fantazja ich zawiodła.

„Tan” niedawno pisał, że nikt inny tylko Sowiety ponoszą winę za wojnę, ponieważ pchają gwałtem Niemcy do wojny na froncie zachodnim. Przyczyną tego kłamstwa jest pobożne życzenie tureckiej gazety, by poróżnić Niemcy i Sowiety. „Prawda” wymienia zdanie, które niedawno temu sam „Tan” umieścił, a mianowicie: „Zawarcie pokoju nie leży w interesie Anglii”. Gazeta moskiewska krytykuje brak systematyczności w fantazjach gazety tureckiej. Według „Tanu” Sowiety dążą do wojny na Bałkanach, przyczem Włochy zapewniają Węgrom pomoc przeciw Sowiutom, to znów Sowiety nie troszczą się zupełnie o Bałkany, oddając je łasce Niemiec. Wogóle w tureckiej gazecie jedna ręka nie wie, co czyni druga.

„Prawda” z całą skrupulatnością demontuje wszystkie kłamliwe wiadomości „Tanu”, podając dokładnie datę każdej wiadomości. Nie od swoich korespondentów z Moskwy otrzymała gazeta wiadomość o podziale Indji między Sowiety a Niemcy. Wiadomość tę wysłano z palca. Rozdziału dokonano pokojowo, Sowiety otrzymały Indje Brytyjskie, Niemcy natomiast Indje Holenderskie! Jednak zbyt żywa fantazja tureckiego bajeczara doprowadza go do zguby. Z tego samego źródła dowiadujemy się po tygodniu, że Niemcy oszukują Sowiety i że Sowiety nie mają szczyrych zamiarów wobec Niemiec. Indje podzielono sobie, Chiny i Mongolję przetargowano. Gazeta „Tan” dowiedziała się, że zaprojektowano stworzenie chińsko-mongolskiej republiki, przyczem Sowiety w imieniu tego nowego państwa chcą Japonji zaproponować pokój. Jeżeli się to wszystko czyta, to staje się jasnym, że gazeta turecka ma jedno wielkie życzenie: poróżnić Niemcy z Sowietai, wywołać nieporozumienia między Sowietai a państwami Bałkańskimi i wszystkimi temi, którzy nie znajdują się w bloku angielsko-francuskim. Gazeta turecka śmiało fakt, że Sowiety pozostają neutralne.

Z jednej strony „Tan” uważa Sowiety za państwo, które zagraża wszystkim swoim sąsiadom, z drugiej strony pisze nieszczerą gazetą, że: „Sowiety celowo nie biorą udziału w wojnie, aby wzrosło w potęgę, a przy końcu wykorzystają wycieńczenie mocarstw wujających i zdobycie tym sposobem przodujące stanowisko. Gazeta nie uświadamia sobie, że każdy czytelnik postawi pytanie, dlaczego właściciele Turcja nie wystrzeżają się wojny, aby wzmoc swe siły.

Robili wszystko...

Członkowie załogi zatopionego angielskiego okrętu opowiadają.

Londyn, 16 listopada. Statek rybacki „Cresswell” z Fleetwood został zatopiony. Uratowano sześciu członków załogi z ogólnej liczby 12.

Łódź podwodna trzymała uratowanych marynarzy na swym pokładzie przez siedem godzin. Rozbitków wzięł okręt „Phyllis”, który odwiózł ich do Fleetwood.

Gdy kapitan statku rybackiego opuszczał łódź podwodną, rzekł do niego komendant niemiecki: „Niech pan powie panu Churchillowi, że niemiecy marynarze nie są mordercami”.

Inny członek załogi opowiadał: „Załoga łodzi podwodnej uczyniła wszystko, aby nam nasz pobyt uprzyjemnić. Dano nam ubrania, ciepłe jedzenie oraz wódkę. Będąc na pokładzie łodzi podwodnej, widzieliśmy, jak nasz okręt zatonął”.

Miasto osadników w płomieniach.

Katastrofalne skutki pożaru kopalń nafty w Venezueli.

Płonie wielkie jezioro. — Ponad 500 zabitych w La Guaiillas.

Na polach naftowych pod miastem La Guaiillas w Venezueli wybuchł katastroficzny i niezwykle gwałtowny pożar, który według dotychczasowych doniesień pociągnął za sobą przeszło 500 ofiar w ludziach.

Przyczyną pożaru, który powstał w nocy z wtorku na środę, był wypadek rozbicia się lampy naftowej w barze Carcaas. Ogień rozszerzał się z szybkością tak gwałtowną, że całe miasto osadników i pola naftowe zamieniły się w morze ognia. Miasto i jezioro Maracaibo, pokryte grubą warstwą nafty, zamieniło się w plekielne morze płomieni. Około 300 chat mieszkalnych stojących tuż nad brzegiem zostało natychmiast ogarniętych płomieniami. Prezydent prowincji Zulia, Manuel Maldonado, osobiście objął kierownictwo nad ca-

łą akcją ratunkową, która jednak dotychczas była mało skuteczna w walce z straszonym żywiołem.

Ponieważ miasto jest położone na małej wyspie na jeziorze, zagraża mu niebezpieczeństwo całkowitego odcięcia od lądu. Jedyną drogą, łączącą wyspę z lądem stałym, został silnie zagrożony. Jeżeli również most stanie się pastwą płomieni, 2000 osób, które jeszcze znajdują się na wyspie, ulegnie zagładzie.

W stolicy Venezueli zarządzono z tego powodu trzydniową żałobę.

Szczegóły katastrofального pożaru.

Maracaibo, 16. listopada. — W związku z katastrofalnym pożarem miasta La Guaiillas w Venezueli komunikują następujące szczegóły: Wielki pożar wybuchł we wtorek. We wszystkich jego częściach wystrzelają w górę płomienie. Już setki osób straciło życie. Liczbę ofiar obliczają na

500—1000. W chwili wybuchu pożaru przeżyło 3000 mężczyzn, kobiet i dzieci znajdujących się w mieście osadniczym, które jest zbudowane na skraju pola naftowego.

Do miejscowości, leżącej w odległości 40 mil na południowy wschód od miasta Maracaibo, wysłano niezwłocznie łodzie i pro-

my z załogami straży pożarnych i oddziałami ratunkowymi. Jezioro Maracaibo pokryte było warstwą nafty, pożar zamienił je w piekielne morze płomieni. Ponad 300 lat, leżących tuż nad brzegiem, ogarniętych płomieniami. Pożar wybuchł wskutek zajęcia się lampy gazolinowej w barze Carcaas, w małym mieście. Prezydent prowincji Zulia, Manuel Maldonado, natychmiast objął kierownictwo akcji ratunkowej, która jednak okazała się dotychczas mało skuteczną w walce z morzem płomieni. Z olbrzymią szybkością rozszerzają się płomienie na całą lagunę i poza nią. Most, łączący miasto na wyspie z lądem stałym i znajdujący się po tej stronie laguny, na której obecnie rozszerza się pożar, prawdopodobnie stanie się pastwą płomieni. — Wskutek tego zostałaby udaremniona ostatnia możliwość udzielenia miastu pomocy z zewnątrz, ponieważ tylko przez most mogłyby się uratować 2000 osób na lądzie stałym. 200 osób, które weszły do jeziora w miejscu, nie objętym płomieniem, wziął na pokład i ocalił mały statek.

Prezydent państwa Alcazar zarządził w Caracas trzydniową żałobę. Na wszystkich budynkach stolicy opuszczono flagi do połowy masztu.

Intygi anglijsko-francuskie.

Rzym, 16 listopada. „Odrzucenie belgijsko-holenderskiej próby pośrednictwa” — w ten sposób charakteryzują pisma rzymskie anglijsko-francuska odpowiedź na propozycje pokojowe belgijsko-holenderskie.

Odmowa Anglii i Francji nie sprawiła nikomu niespodzianki i była do przewidzenia. Niektóre koła jednak oczekiwały, że ta odpowiedź będzie mniej stanowcza i sformułowana w ten sposób, że pozostawi pewne nadzieje na przyszłość.

Jak donosi londyński przedstawiciel piśmi, odpowiedź króla Jerzego dowiodła, że inicjatywa Belgii i Holandji skazana jest na takie same niepowodzenie, jakiego doznały medjacje innych państw przed wypowiedzeniem wojny przez Anglię i Francję. Jeśli dokument angielski w przeciwieństwie do francuskiego utrzymany był w tonie ogólniejszym, to należy tłumaczyć to tem, że Francji, która zawsze była wiernym echem Anglii, przypadło dzisiaj zadanie podnoszenia krzyku, aby dowiedzieć, że nie jest ona zależną od Anglii i prowadzi wojnę z tym samym zdecydowaniem co Anglia.

Francja rejestruje polegających poborowi w r. 1940.

Bruksela, 16 listopada. We Francji zarządzono już rejestrację polegających poborowi w 1940 r. ze względu na zamierzoną ich mobilizację. Rejestracji podlegają zatem wszyscy mężczyźni, urodzeni do końca grudnia 1920 r. Poborowi podlegają nie tylko obywatele francuscy i którzy nie posiadają narodowości, lecz również i wszyscy mężczyźni, urodzeni we Francji, mimo, że rodzice posiadają obywatelstwo obce.

Anglia wtrąca się do żeglugi państw neutralnych.

Belgrad, 16 listopada. Kursujący regularnie pomiędzy portami jugosłowiańskimi i greckimi, jugosłowiański frachtowiec „Vardar” — według doniesień zagrebskiego dziennika „Jutarnji List” — został przez ścigacz brytyjski w pobliżu wyspy Korfu zatrzymany i przeszukany. W jugosłowiańskich kołach zainteresowanych żegluga, wywołało to bezczelne mieszanie się Anglii do spraw żeglugi dwóch neutralnych państw na drogach odległych od terenu wojennego, bardzo przykre wrażenie. Zostało ono spotęgowane faktem, że obecnie konsulaty Wielkiej Brytanji zawiadomiły, iż w przyszłości wszystkie jugosłowiańskie okręty będą zmuszone do zaopatrywania się w konsulatach brytyjskich w poświadczenia zezwolenia wywozu, by je przedkładać kontroli statków brytyjskich.

Francuski minister finansów w Londynie.

Londyn, 16 listopada. Francuski minister finansów Reynaud przybył do Londynu, aby omówić z rządem angielskim niektóre sprawy finansowe i gospodarcze, jakie wynikają z sytuacji wojennej. Reynaud prowadził już rozmowy z kilkoma członkami gabinetu, a m. in. z ministrem finansów Sir Johnem Simonem i ministrem marynarki Churchillem.

Skutki angielskiej blokady dla neutralnej Grecji.

Ateń, 16 listopada. W Grecji wprowadzono tak zwany chleb jednolity. Zarządzenie to wydano na skutek angielskiej blokady, która przez swą bezwzględność, godzi przede wszystkim w państwa neutralne, gdyż one nie są przygotowane do blokady.

Bezpodstawne oskarżenia.

Istanbul, 16 listopada. W sprawie turecko-rosyjskich rokowań, oświadcza poseł Hussein Cahit Yalteschin w gazecie „Yeni Sabah”, że rosyjski komisarz spraw zewnętrznych starał się dementować pewne pogłoski, według których Z. S. R. R. zażądała od Turcji odstąpienia okręgów Kars i Ardahan. W Turcji te pogłoski nie miały żadnego powodzenia, tak że nie potrzeba było ich nawet dementować.

Poseł powiedział, że Rosja postąpiłaby odpowiednio, gdyby propozycje, które wymienił Molotow w swojej mowie — a mianowicie: wykluczenie możliwości, by Z. S. R. R. przez pakt z Turcją zamieszany został w konflikt z Niemcami, oraz zamknięcie cieśniny dla wszystkich państw nieleżących nad morzem Czarnym na wypadek wojny, ogłosiła przed podróżą tureckiego ministra spraw wewn. Yalteschin krytykuje zachowanie się w tym wypadku rządu rosyjskiego, gdyż minister spraw wewnętrznych mógłby sobie zaoszczędzić wyczerpującej podróży do Moskwy.

Główne punkty paktu były — tak sobie wyobrażała Turcja — ustalone już przed rozpoczęciem podróży ministra spraw zewnętrznych. Jednak już po dwudniowym pobycie w Moskwie, „podażył” za nim pan von Ribbentrop, a turecko-rosyjskie pertraktacje zostały zerwane, rozpoczęły się natomiast niemiecko-rosyjskie narady. Dopiero po odwiedzinach Ribbentropa zmieniło się nastawienie Rosji wobec Turcji.

Poseł kończy ironicznie, że w Ankarze będą się uważać za szczęśliwych, gdyby podróż tureckiego ministra spraw zewnętrznych do Moskwy przyczyniła się do tego, by przyspieszyć niemiecko-rosyjskie pertraktacje pomiędzy Ribbentropem a Molotowem! Wreszcie nie zmieniła się polityka turecka. Zmieniła się tylko polityka zewnętrzna Z. S. R. R. a Turcy jako dobrzy przyjaciele, mogą sobie jedynie życzyć, by ta zmiana wyszła na dobre Rosji!

„Nierozważny, zaślepiony wściekłością imperjalista!”

Churchill w ogniu krytyki nowojorskiego dziennika.

Nowy Jork, 16 listopada. Pod tytułem „Maska spada”, przynosi „Nowojorska Gazeta Państwowa” wstępny artykuł, w którym stwierdza, że mowa Churchilla i noty Anglii i Francji z odpowiedzią dla Belgii i Holandji, jak się zdaje, ostatecznie zniweczyły wszelkie nadzieje na możliwość zawarcia pokoju.

„Mowa Churchilla nie pozostawia żadnych innych możliwości” — pisze dziennik. W mowie doszedł do głosu jaskrawy, dążący do potęgi politycznej, nierozważny i zaślepiony wściekłością imperjalista. Jeżeli odrzucimy powódź frazesów, pod maskowaną pokrywką poznamy zarozumiałego, zadufanego w faryzeuszostwie tępego imperjalistę, dla którego slogan o „hitleryzmie” stanowi tylko środek do celu, dla ponownego zbudowania hegemonii Wielkiej Brytanii na jego ruinach.

Jesteśmy przekonani, że Churchill jest ucieleśnieniem doktryny, która z taką samą

ostrością i gwałtownością zwróciłaby się także przeciw wzmocnionej republice niemieckiej, jeśli ta poważyłaby się przeciwstawić się rozszczeniu Anglii w utrzymaniu hegemonii w Europie.

Wojenne cele alliantów występują coraz wyraźniej, jako stare pojęcia linii Menu, Związku Reńskiego, Południowo-Niemieckiej Federacji itd. Dyktat przynusowy jakiegoś Winstona Churchilla, który w dużym stopniu przyczynił się do haniebnego dyktatu wersalskiego, ponownie zakubły w kajdany naród niemiecki.

Trzy angielskie samoloty lądowały w Belgii.

Bruksela, 16 listopada. W ub. wtorek trzy samoloty angielskie przeleciały w pobliżu wybrzeża belgijsko-francuskiego nad terytorjum belgijskim. Jeden aparat wylądował w Coxyde na terytorjum Belgii, drugi zaś w La Panne, również na terytorjum belgijskim, natomiast 3 w bezpośredniej bliskości granicy francuskiej, lecz również w Belgii. Według oświadczenia pilotów, byli oni przekonani, że znajdują się nad Francją.

Włochy o niemieckim ataku lotniczym.

Rzym, 16 listopada. „Giornale d'Italia” w związku z atakiem lotniczym na wyspy Sztetlandzkie, który wywołał silne wrażenie w całych Włoszech, stwierdza, że Anglicy przesunęli swą flotę wojenną ze Scapa Flow o 250 mil na północ, bojąc się widocznie ataków niemieckich łodzi podwodnych i samolotów. Mimo to flota angielska jest jednak dostępna dla nieprzyjaciela — jak potwierdzają najnowsze ataki — i zmuszona ustąpić flocie niemieckiej duży teren działania na Morzu Północnym.

PORWANIA w dawnej Polsce.

Porywanie ludzi spopularyzowali ostatnio amerykańscy gangsterzy, którzy po zniesieniu prohibicji utracili milionowe zarobki i ogładnęli się za inemi źródłami dochodu. Ten haniebnny proceder stanowił przez wiele lat istną plagę Stanów Zjednoczonych. Trzeba było dopiero kilku głośnych wypadków, jak np. porwanie i zamordowanie dziecka słynnego lotnika Lindbergha, aby skłonić skorumpowaną policję amerykańską do tepienia i przesładowania porywaczy ludzi z całą surowością prawa.

Zawód porywaczy ludzi nie jest nowością. Rozwijał się on najwięcej w odległym średniowieczu w Anglii, gdzie porywanie ludzi dla okupu było na porządku dziennym.

I Polska nie była wolna również od tej plagi. Porywania zdarzały się na całym obszarze Rzeczypospolitej, najczęstszymi jednak, co jest zupełnie zrozumiałe, na kresach. Łaziński, pisząc o życiu na Rusi Czerwonej w pierwszej połowie XVII stulecia, podaje wiele wypadków porywania ludzi. Najbardziej charakterystycznym z nich jest porwanie bogatego kupca krakowskiego, Walerjana Montelupiego. Montelupi mieszkał stale w Krakowie, ale odwiedzał

często swój folwark, Piersice, w Ziemi Sandomierskiej. W roku 1609 napadł go tam pewnej nocy szlachcic, Zygmunt Łaziński i przy pomocy zbrojnej bandy pojął. Nie zważając na jego podeszły wiek, włókł go po różnych wertepach przez trzy doby, wreszcie uwięził w lochu piwnicznym swego dworku.

Przez wiele dni groźbami najokrutniejszych tortur usiłował Łaziński wymusić na swoim więźniu napisanie listów do krewnych z prośbą o przysłanie okupu. Wreszcie którejś nocy wykopał dół w piwnicy, w której nieszczęśny starzec był więziony i przysięgł uroczyście, że, jeżeli listy nie zostaną natychmiast wysłane, każe go żywcem w tym dole zakopać.

Montelupi pod groźbą okrutnej śmierci musiał ustąpić.

Warunki Łazińskiego były bardzo wygodne, żądał on mianowicie okupu w wysokości 12.600 złotych, z których 8.000 zł miał otrzymać w gotówce, 4.000 w pułach i misach srebrnych, a 600 zł w różnych wioskach towarach.

Do wypłacenia okupu nie doszło jednak, bo Łaziński, nie czując się widocznie bezpiecznym w swojej Siniawie, przewiózł Montelupiego do Moszczańca, gdzie ukrył go w domu znajomego popa.

Pop, skuszony obietnicą sowitej nagrody, zdradził Łazińskiego i doniósł o wszystkim podstaroście z Sanoka. Ten przybył z silną eskortą i odbił jeńca.

Łaziński uciekł, a wytoczona mu sprawa sądowa ciągnęła się bez końca. I był-

by uszedł bezkarnie, gdyby nie mściwość Montelupiego, który widząc, że na drodze sądowej żadnego zadośćuczynienia nie uzyska, postanowił wymierzyć sobie sprawiedliwość na własną rękę. Wraz ze swym zięciem, Balińskim i gromadą zbrojnej służby, napadł na dwór w Siniawie. Łazińskiego pojmano, przywiązano do drzewa i bez pardonu zastrzelono.

* * *

Wiele hałasu spowodowała w tym samym mniej więcej czasie sprawa porwania Zofii Mniszewskiej wraz z jej dwoma synkami przez możnego szlachcica z Ziemi Halickiej — Giedzińskiego.

Mniszewska po kilku latach więzienia umarła, a małż jej, ponieważ nie stał go było na okup, nie osiągnął nawet tej „laski”, aby mu wydano jej zwłoki. Po śmierci Giedzińskiego synowie jego długi jeszcze czas więzili mu obu małych Mniszewskich.

* * *

W początkach siedemnastego stulecia bardzo głośną była sprawa porwania sędziwego burmistrza miasta Lwowa, Bartłomieja Uberowicza. W tym wypadku nie chodziło wprawdzie o okup, ale fakt ten jest niezmiernie ciekawy ze względu na osobę napaśnika, pobudki, jakie nim kierowały i całkowitą bezkarność.

Możny szlachcic, Samuel Niemirycz, bał w roku 1619 we Lwowie. Mieszkał na Halickim przedmieściu, gdzie stał się nie-

bawem postrachem całej okolicy. Ulubioną jego rozrywką było strzelanie z okna do mieszczan. Awanturnik ten napadał na spokojnych mieszkańców i gwałcił dziewczęta.

Burmistrz Uberowicz kazał go wreszcie wobec licznych skarg uwięzić i postawić pod sąd, który, zgodnie z ówczesnymi surowymi prawami, skazał go na śmierć. — Wobec usilnych starań szlachty, karę tę zamieniono mu na krótkoterminowe odsiedzenie w więzniu na Wysokim Zamku i zapłacenie odpowiedniej grzywny.

Uwolniony zabił ją poprzysięgi zemsty za „znieważenie jego godności szlacheckiej” i porwał Uberowicza przy pomocy swego szwagra, Jerzego Lasoty.

„Ujeżdżał ze mną dziwnym manowcami — pisze Uberowicz — tak, że dwa razy omdlewał, a gdym do siebie przychodził, prosiłem, aby mnie ściał dla ciężkości, którą cierpiełem, odpuszczając mu przed Panem Bżciem”.

Uberowicz został wreszcie odbity przez swego koleżę, rajcę lwowskiego, Lorencowicza i w triumfie sprowadzony do Lwowa.

Niemirycz tak długo wykrecał się od odpowiedzialności sądowej, aż cała sprawa poszła w niepamięć.

Osobne zagadnienie stanowi proceder porywania cudzych żon i narzeczonych, tego jednak nie spisałby na wolowej skórze!

Ad. Wll.

Przedstawiciele Belgii i Holandji u min. spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentropa.

Berlin, 16. listopada. — Minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop przyjął wczoraj ambasadorów Belgii i Holandji. Oświadczył on, że po odmownej odpowiedzi rządu francuskiego oraz angielskiego, na propozycje pokojowe króla Belgii oraz królowej holenderskiej, rząd Rzeszy uważa całą tą kwestję za załatwioną.

271 milionów dolarów na uzupełnienia zbrojeń Stanów Zjedn.

Waszyngton, 16 listopada. Roosevelt ogłosił we wtorek dodatkowy etat w sumie 271 milionów dolarów w myśl uchwały, jaka zapadła w chwili wybuchu wojny. Suma ta służyć ma do zwiększenia siły zbrojnej, a mian. armii, marynarki, straży wybrzeżnej i tajnej policji.

Na terenie niemieckim zatrzymano 2-ch żołnierzy holenderskich.

Amsterdam, 16 listopada. Niemiecka straż graniczna zatrzymała w sobotę popołudniu 2 żołnierzy holenderskich, którzy zbłądziwszy przeszli na teren niemiecki w okolicy Niekerk, w prowincji Geldern. Żołnierze ci jadąc na motocyklu, przejechali granicę niemiecką (podczas przejścia w poprzek dróg polnych). Żołnierze holenderscy zostali ujęci i internowani.

W Panamie zbiera się komisja gospodarcza.

Waszyngton, 16 listopada. Obradująca w Panamie stała komisja dla omówienia spraw gospodarczych 21 państw amerykańskich, zebrała się celem wszczęcia rozmów wstępnych o charakterze informacyjnym. Posiedzenie główne zacznie się w czwartek.

Portugalia uniezależniła się od funta szterlinga.

Lizbona, 16 listopada. Portugalia uniezależniła swój system monetarny od angielskiego funta szterlinga, a dostosowała go do kursu dolara. Z wiadomości podanych przez ministerstwo skarbu dowiadujemy się, że wskutek różnicy kursu dolara i funta na giełdach w Londynie i w Nowym Jorku, oraz z powodu powstałego stąd zamieszania na giełdach państw niezwiązanych z blokiem szterlinga, rząd oraz bank państwowy Portugalii byli zmuszeni do przedsięwzięcia środków zapobiegawczych, aby uniemożliwić obniżenie kursu waluty, co odbiłoby się ujemnie na życiu gospodarczym narodu portugalskiego. We wtorek notowano na giełdzie lizbońskiej funt angielski tylko po 108.35, podczas gdy w poniedziałek jeszcze kurs jego wynosił 110.20.

Wywóz jugosłowiańskich boksytów (rudy glinu) do Niemiec.

Belgrad, 16 listopada. Jugosławia podjęła ponownie wywóz dalmatyńskich boksytów do Niemiec. Przewóz odbywa się wyłącznie drogą lądową. Wielka liczba pracowników jugosłowiańskich znalazła znów zatrudnienie.

Tak — to można wojować.

Bruksela, 16 listopada. Głównym zajęciem Edena oraz 5 ministrów angielskich, którzy przebywają na inspekcji frontu francuskiego, jest spożywanie śniadań. — Radio londyńskie, podając szczegółowe wiadomości o każdym kroku tych ministrów, donosi, że ci „dygnitarze” spożyli śniadanie w głównej kwatery brytyjskiej w towarzystwie głównodowodzącego generała Gocha. Następnie przy silnej ulewie odwiedzili oni przez chwile linię frontu i z powrotem udali się do głównej kwatery. Na zakończenie przeprowadzili oni „rozmowy informacyjne” z angielskim głównodowodzącym.

400-letni ratusz spłonął.

Królewlec, 16. listopada. — W późnych godzinach wieczornych wybuchł w Bischenstein, w jednym z domów przylegających do ratusza, w mieszkaniu handlarza Koriotha pożar, wskutek nieostrożności. W ciągu krótkiego czasu dom stanął w płomieniach. Ogień przerzucił się wkrótce na 400-letni ratusz. Wszystkie strażnice pożarne z okolicy wzięły udział w akcji ratunkowej. Wskutek olbrzymich ilości dymu, strażacy musieli pracować w maskach gazowych. Także żołnierze bawiający na urlopie, pomagali przy zwalczaniu pożaru. Większa część ratusza uległa zniszczeniu. Domy, położone w pobliżu ratusza uległy także częściowemu zniszczeniu. Siedem rodzin zostało pozbawionych dachu.

Handlarza Koriotha aresztowano. Jest to człowiek aspołeczny, który w chwili pożaru znajdował się w swym mieszkaniu zamoczony alkoholem.

Dr Seyss-Inquart zastępcą Generalnego Gubernatora

SS. Gruppenführer minister Rzeszy Dr. Seyss-Inquart powołany został na zastępcę Generalnego Gubernatora, Ministra Rzeszy Dra Franka. Generalnego Gubernatora łączą z Drem Seyss-Inquartem zażyłe stosunki.

Dr. Seyss-Inquart urodził się w roku 1892 w Południowych Morawach. Uczył się do gimnazjum w Ołomuńcu, a z chwilą wybuchu Wojny Światowej przerwał studia prawnicze na uniwersytecie wiedeńskim, by jako żołnierz zasłużyć się ojczyźnie. Został on wcielony do 1 pułku tyrolskich strzelców cesarskich, który był najdoskonalszym oddziałem starej armii austriackiej. Podczas bitwy pod Gorlicami został ranny, a po wyzdrowieniu dostał się z 3 pułkiem tyrolskich strzelców cesarskich na front włoski. Walcząc w pierwszych liniach w Południowym Tyrolu nad rzeką Isonzo, został przydzielony następnie do kompanii górskiej, w której czekała go bardzo żmudna praca na terenach alpejskich. Gdy wojna skończyła się, wystąpił jako porucznik z armii i ukończył swoje studia prawnicze we Wiedniu, poczem przyjął tamże aplikanturę adwokacką.

Dr. Seyss-Inquart jako młody i zdolny adwokat wybił się niedługo w życiu politycznym ruchu narodowego w Austrii, którego pierwszym szermierzem został podczas zastrzeżenia się walki wewnętrznej za czasów Dollfussa i Schuschnigga. Po pierwszym porozumieniu się 11 lipca 1936 r. występował i na zewnątrz jako kierownik t. zw. „narodowej opozycji” w Austrii. Z tej samej racji został on radcą stanu, a po ugodzie w Berchtesgaden z dnia 12 lutego 1938 r. został według woli Führera, — wprawdzie tylko na kilka tygodni, — ale zato w czasie decydującym, ministrem spraw wewnętrznych i bezpieczeństwa. W dniu 11 marca 1938 r. został kanclerzem Austrii i jako taki był przewodniczącym ostatniego austriackiego i pierwszego na-

rodowo-socjalistycznego rządu Austrii. Jako namiestnik Rzeszy prowadził on dalej przez dłuższy czas rząd w krajach b. Austrii. Z powodu wcielenia Austrii jako Ostmarch do obszaru Wielkiej Rzeszy, Dr. Seyss-Inquart został dnia 1 maja 1939 r. powołany przez Führera i Kanclerza Rzeszy do rządu Rzeszy na stanowisko ministra. Teraz powierzono mu nowe i bardzo odpowiedzialne zadanie.

W życiu prywatnym jest Dr. Seyss-Inquart bardzo skromnym człowiekiem. Zajmuje się też chętnie sztuką. Jest on zapalonym alpinistą i narciarzem, a uprawia te sporty jeszcze obecnie, pomimo, że uległ w roku 1938 podczas wycieczki górskiej wypadkowi, z powodu którego jeszcze dzisiaj kierownik sportu niemieckiego powołał alpinistę Seyss-Inquarta na przewodniczącego niemieckiego klubu alpinistów.

Generalny Gubernator odwiedził Przemysł.

Generalny Gubernator obsadzonych b. polskich terytoriów, Minister Rzeszy Dr. Frank, odwiedził 14. listopada część miasta Przemysła, należąca do Generalnej Gubernacji. Jak „Krakauer Zeitung” donosi, Generalny Gubernator udał się specjalnym pociągiem do Przemysła, który dokładnie zwiedził. W nocy z wtorku na środek Generalny Gubernator powrócił do Krakowa.

W podróży inspekcyjnej Generalnego Gubernatora wzięli udział Gubernator Krakowa, Wächter, kierownik oddziału dla spraw gospodarczych, kierownik oddziału finansowego, Prezydent Finansowy mjr. Tschammer und Osten, radca kolei Rzeszy Mangold, miejski i krajowy komisarz części Przemysła należącej do Generalnej Gubernacji, jak również osobisty referent Generalnego Gubernatora.

Saybuscher Papierfabrik

„SOLALI” A. G. Saybusch

skupuje nadal, jak dotychczas,
szmaty lniane
w większych ilościach na sortowanie fabryczne. Reflektanci zechcą oferty przesyłać wprost do fabryki.

Z DNIA.

Komplementy...

(wd) Żyjemy w epoce samolotów i rekordowych samochodów. Okres ten jest tak daleki od dawnych pojęć towarzyskich, jak księżyc od ziemi. Nie ma dzisiaj czasu na starodawne zwyczaje. Nawet w tak ważnej sprawie jak miłość i małżeństwo *decyduje pośpiech*. Jakże śmiesznymi wydają się nam dzisiaj czasy, kiedy narzeczona czekała na ślub kilka lat, bo „jest jeszcze na małżeństwo za młoda”. Dzisiaj idzie to znacznie szybciej. Nie dziwnego, że równocześnie *wzrosło także tempo rozwodów*. Kto wychodzi za mąż lub żeni się po kilkutygodniowej znajomości — ten dużo ryzykuje. Może się trafić, że wygra główną premję, ale może także zająć wypadek, że, mówiąc językiem loteryjnym, *nie wróci mu się „stawka”*.

O tem, że małżeństwo to loteria — wiedzieliśmy od dawna. Pod tym względem nie się nie zmieniło. Chodzi tylko o to, że zmienił się stosunek t. zw. płci brzydszej do płci piękniejszej. Mężczyzna dzisiaj nie ma czasu ani może nawet chęci na prawienie swej wybranej komplementów. Zalecanie się według formulek romantyzmu dzisiaj wygląda *co najmniej* śmiesznie.

Wygląda na to, że w zakresie kultury towarzyskiej cofnęliśmy się nieco. Starsi panowie, którzy zawsze zdobywają się na jakieś piękne słówko wobec pań — traktowani są przez młodzież z *wyniosłym pobłażaniem*. Któżby się tam bawił w takie rzeczy, jak mówienie paniom komplementów?

A może jednak młodzież tylko dlatego tych komplementów nie mówi, bo *po prostu nie potrafi*? Oto pytanie, które zadaje sobie niejedna z matek, wspominając podczas obserwacji młodzieży, czasy swojej młodości.

Niewątpliwie można powiedzieć, że komplement jest niepotrzebny tam, gdzie istnieje prawdziwa szczerłość i dżentelmeńskie odnośnienie się do kobiet. Ale niestety tak nie jest. W zawrotnym tempie współczesnego życia nieraz *zapominamy o przepisach dżentelmeństwa*, czego mamy nieraz najmówniejszy dowód, choćby w zachowaniu się młodzieży męskiej w tramwaju itp.

Tak więc komplementy towarzyskie, sen-

tymentalne oświadczyły i tego rodzaju metody zostały schowane do *lamusa historii*. Przypomina się „oryginalna” zabawa towarzyska, popularna dawniej w niektórych kolach, t. zw. *flirt*. Zabawa polegała na tem, że towarzysztwo wymieniało między sobą karty na których pod specjalnymi numerami figurowały pełne sentymentu i powagi komplementy. Karty były oczywiście tak opracowane, że mogły je „wysyłać” i panie do panów. Dzisiaj pomysł wprowadzenia takiej zabawy wywołałby *huragan śmiechu* wśród młodzieży.

A jednak... A jednak kiedy widzimy i słyszymy, jak starszy pan z humorem, ale i życzliwą powagą zdobywa się na ładny komplement wobec kobiety — budzi się w nas *coś nakształ żalu*, że my nie żyjemy w tych czasach, kiedy tego rodzaju komplementy były powszechnie używane. Budzi się żal, że żyjemy w czasach tak bezwzględnych, w czasach kiedy nie mówi się komplementów bo na to nie mamy ani czasu, ani ochoty, ani usposobienia. Jest to prosto żal za czasami, które, jak zawsze dawne czasy były o wiele lepsze, niż współczesna era samolotów i wycieczkowych samochodów, epoka wielkich wydarzeń dziejowych...

KRONIKA.

Utworzenie Gen. Dyrekcji Monopolów w Generalnej Gubernacji.

Według doniesienia „Krakauer Zeitung”, celem administracji dawnych monopolów państwowych dla tytoniu, soli, spirytusu, zapalek i loterii utworzono w Generalnej Gubernacji Generalną Dyrekcję Monopolów. Generalny Gubernator zamianował kierownikiem tej Generalnej Dyrekcji Prezydenta Finansowego dra Senkowskiego.

Nominacje. Na stanowisko Szefa Urzędu Generalnego Gubernatora, który, jak donosiliśmy, mieści się w gmachu dawnej Akademii Górniczej w Krakowie, Generalny Gubernator, Minister Rzeszy Dr. Frank powołał **Dyrektora Ministerjalnego Dra**

Przeziębienie

Józefa Böhlera. Na stanowisko wyższego SS — i Polizeiführera w Generalnej Gubernacji powołał Generalny Gubernator SS-Obergruppenführera Fryderyka Wilhelma Krügera. Jak „Krakauer Zeitung” dalej donosi, pełnomocnikiem Generalnego Gubernatora w Berlinie został zamianowany Reichsamtsleiter Dr. Wilhelm Heuber.

Organizacja leśnictwa na obszarach Generalnego Gubernatorstwa.

Został przez Generalnego Gubernatora przekazany zarząd lasów i łowiectwa na całym obszarze Generalnego Gubernatorstwa kierownikowi Wydziału lasów w urzędzie Generalnego Gubernatorstwa, **naczelnikowi nadleśnictwa państwowego, p. Eisfeldowi**. „Krakauer Zeitung” stwierdza w tej sprawie, że ten wydział będzie zarządzał lasami państwowymi oraz podległym mu łowiectwem. Wydział lasów państwowych przy urzędzie Generalnego Gubernatora posiada również prawo obsadzania zarządami komisarycznymi leśnictw, które dotychczas nie podlegały zarządowi państwowemu a obecnie podlegać będą kontroli i zarządzeniom wydziału lasów przy urzędzie Generalnego Gubernatora.

Paskarze pod pręgierzem.

Ponownie zwraca się uwagę, że samowolne podwyższanie cen przez kupców i handlarzy podlega surowej karze. Jak donosi „Krakauer Zeitung” z Wadowic, zostały tam wymierzone wysokie kary na paskarzy.

Paskarze pozostaną w aresztach do chwili uiszczenia nałożonych na nich grzywien.

Z TEATRU MIEJSKIEGO IM. J SŁOWACKIEGO. Dziś w czwartek i jutro w plątek świetna komedia Al. hr. Fredry „Damy i huzary”. W sztuce opracowanej scenicznie przez dyr. K. Frycza, występują: M. Bednarska, A. Kłofska, J. Korecka, T. Pasławska, K. Szyszko-Bohusz, J. Jarzynówna, I. Orska, K. Fabisiak, T. Kondrat, Z. Mroźewski, K. Opaliński, S. Turcki, W. Woźnik.

Władomógł snortową.

Wyścig 1000 mil.

Przygotowania do wielkiego dorocznego wyścigu samochodowego „tysiąca mil”, organizowanego pod nazwą **Wielka Nagroda Brescii** są już w pełnym toku, choć termin tego wyścigu wyznaczono na 28 kwietnia. Suma nagród przeznaczonych dla zwycięzców wynosi **250.000 lirów**.

Wyścig odbędzie się na zamkniętej trasie długości 150 km, którą uczestnicy przebyć będą musieli 11 razy. Wyścig „tysiąca mil” jest jednym z najpoważniejszych wyścigów europejskich i gromadzi na starcie elitę kierowców.

Mecz piłkarski **Berlin—Gdańsk** odbędzie się w dniu 26 listopada w Gdańsku.

Słowacja przygotowuje się do meczu piłkarskiego z Niemcami, który zostanie rozegrany w dniu 3 grudnia w Kamienicy (Chemnitz). Skład reprezentacji został już przez Słowacki Zw. Piłkarski zestawiony a przedstawia się następująco: Reimann (Sparta-Bystrzyca), Vanak i Kostka (S. K. Bratysława), Biro, dr Chodak i Rado (S. K. Bratysława), Arpaş, Földes, Porubsky, Luknar (wszyscy S. K. Bratysława) i Bolcek (Tyrnawa). Drużyna ta w przewidzianym powyżej składzie rozegra w dniu 19 bm. mecz przeciwko **Zagrzebiowi**.

Mistrzostwa narciarskie **Szwajcarii** zostaną rozegrane w dwóch terminach. W dniach 2—4 lutego 1940 odbędą się w Montana zawody w biegu, skoku, biegu zjazdowym i slalomie, a w dniu 10 marca w **St. Cergue** bieg 50 km oraz bieg sztafetowy. Słynny bieg zjazdowy **„Parsenn Derby”** odbędzie się w dn. 23—25 lutego w Davos.

B. mistrz bokserski Europy w wadze lekkiej **Włoch, Aldo Spoldi** odniósł duży sukces w Bergamo, zwyciężając przez nokkut już w drugiej rundzie zawodnika wagi półśredniej **De Santis**. Spoldi ma walczyć z Wiedeńczykiem Karolem Blaho o tytuł **mistrza Europy** w wadze lekkiej, w której, jak już donosiliśmy, chwilowo niema oficjalnego posiadacza tytułu.

CO GRAJĄ W KINACH.

Adria: „Dziwowe z wczorajszej nocy”.
Apollis: „Powiew lata” (muzyka Zeller).
Attentat: „Tajny rozkaz”.
Muzeum: „Ave Maria” (Beniamino Gigli i Käthy von Nagy).
Premiah: „Ostatni akord” (Lil. Dagower. W. Bürgel).
Scala: „Nieśmiertelne melodie” (Jana Strauss).
Stellas: „Bel-Ami”.
Świt: „Głos matki” (Beniamino Gigli).
Sztuka: „Było ich 13” (Röhm i Moser).
Ulecha: „Chłopcy z Tyrolu” (Heli Finkenweller, Hans Halt).
Wanda: „Świętyni królewski” (Sybilla Schmitz).

